



***„Já jsem cesta,
pravda a život.“***

(J 4,16)

Jsi milován! Mám tě rád!

Taková slova nám působí velkou radost. Hřeje nás u srdce, když nám někdo říká: „Jsi příjemný, milý člověk, mám tě moc rád.“ To dává našemu životu smysl. Najednou je život krásný. Práce nás baví a všechno jde jakoby samo.

Bez lásky nelze žít

Člověk je doslova závislý na lásce. Ani v nadbytku a bohatství není člověk šťastný a spokojený. Být milován – to je právě štěstí a spokojenost.

Milovaný a respektovaný

Mnoho lidí si stěžuje: „Mě ještě nikdo neměl doopravdy rád. O mě nikdo nestojí!“ S jakou radostí jim však můžeme říct: „Ty jsi milován! Možná o tom ani nevíš, ale sám Bůh ti projevil svou lásku.“ Svě lásce k tobě neklade žádnou podmínku. Neříká: „Budu tě milovat, až se změníš, až se polepšíš.“ Jeho láska je bezpodmínečná.

A není to jen slovo – ale čin. Bůh nás tak miloval, že za nás obětoval svého Syna – Ježíše, aby naše viny byly odpuštěny. A každý, kdo v Ježíše věří, může získat pokoj pro svou duši a každý den žít z Božího odpuštění.

Jsi milován – takový, jaký jsi!

Boží láska znamená: Já si tě vážím.

Boží láska znamená: Počítám s tebou.

Boží láska znamená: Myslím na tebe.

Boží láska znamená: Mluví s tebou.

Boží láska znamená: Naslouchám ti.

Boží láska znamená: Jsem stále s tebou.

Jsi milován – právě takový, jaký jsi!

Slovo života

„Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. To píšeme, aby naše radost byla úplná. A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy“ (1J 1,1–5).

1. Boží láska

Sv. Jan píše: **„My jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni“ (1J 4,16).**

Bůh má rád tebe osobně, zná tvé jméno: **„Povolal jsem tě tvým jménem“ (Iz 43,1).**

Kdybys byl jediným člověkem na světě, Bůh by tě nemiloval ani víc ani míň, než tě má rád teď, Bůh tě miluje bezmezně. Stále jen myslí na tebe a jeho srdce bije jen pro tebe. Podívej se, co o tom říká jeho slovo: **„Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslítovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní“ (Iz 49,15n).**

„Protože jsi v mých očích tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval...“ (Iz 43,4).

Bible říká: **„Bůh je láska“ (1J 4,8).**

Opravdová láska je nezištná, to znamená, že Bůh tě miluje zadarmo. Bůh tě miluje přesně takového, jaký jsi v tomto okamžiku. Miluje tě se všemi tvými chybami, hříchy i přednostmi. Jestliže budeš žít víc svatě, Bůh tě nebude mít rád o nic víc než teď. A jestli budeš žít špatně, Bůh tě nebude milovat méně. Nemusíš se měnit a ucházet se o lásku Boha, aby tě měl rád. Nemusíš se namáhat ze své strany, abys miloval Boha, protože právě Bůh je první, kdo si tě zamiloval:

„V tom je láska; ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás“ (1J 4,10). Ale! Bůh tě miluje tak silně, že touží, abys byl šťastný, nechce tě nechat v takovém stavu, v jakém se teď nacházíš. A proto...

Bůh má vynikající plán pro tvůj život.

Jen Bůh ví, co je pro tebe dobré, proto má pro tebe jistý návrh, který chce s tebou společně uskutečnit. Kvůli tvému štěstí a štěstí jiných lidí Bůh si přeje, abys do toho plánu mohl nahlédnout.

„Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti“ (Jr 29,11).

Tak vypadá Boží láska a právě tak tě miluje Bůh Otec. Bůh tě dnes prosí o jedno – **„Dovol, abych tě mohl mít rád. Abych tě mohl obejmout.“**

Biblické zkratky v závorkách odkazují na jednotlivá místa v Bibli. První číslo označuje číslo kapitoly, čísla za čárkou pak značí verše. Zkratka před číslem určuje samotnou biblickou knihu. Seznam jednotlivých knih v Bibli a jejich zkratk najdeš na začátku každého vydání Bible. Pokud by pro tebe hledání v Bibli ze začátku bylo obtížné, neboj se někoho zeptat. Uvedené biblické citáty jsou převzaté z Českého ekumenického překladu (s laskavým svolením České biblické společnosti).

2. Hřích

Když to všechno čteš, zdá se ti, že je to málo skutečné a ve tvém srdci vzniká otázka: **Proč tu jeho lásku necítím?**

Vina určitě není na straně Boha. To, co ti znemožňuje zakusit Boží lásku, je tvůj hřích. A neříkej, že nemáš hřích (že od narození nejsi nakloněn ke hříchu) nebo že jiní jsou horší. Podívej se, co na takové argumenty říká Bible: **„Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“** (Ř 3,23). **„Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není“** (1J 1,8).

Nejsi hříšník jen proto, že hřešíš. Hřešíš proto, že jsi hříšník. Jsi hříšník od narození. Mluví o tom David: **„Ano, zrodil jsem se v nepravosti, v hříchu mě počala matka“** (Ž 51,7).

Hlavním, jediným problémem tvého života je **hřích**. Hřích je kořenem všech ostatních problémů ve světě – hladovění, válek, vykořisťování, drog, prostitute atd. Musíš si to dobře uvědomit – veškeré zlo na světě a v tvém životě je důsledkem hříchu. Bible říká: **„Každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu“** (J 8,34).

Každý tvůj hřích způsobuje tvé zotročení. Hřích tě spoutává. Představ si, že jsi svázaný pouty. Bůh vztahuje k tobě ruce a říká „Pojď, chci tě obejmout!“ A co ty? Nemůžeš nic udělat, protože nejsi volný. Ten příklad vysvětluje, proč necítíš Boží lásku ve svém životě.

Mám pro tebe ještě horší zprávu: **„Mzdou hříchu je smrt“** (Ř 6,23).

Je to tak, odplatou za každý tvůj hřích je smrt. Smrt fyzická a věčná. Hřích tě vždycky přivede k smrti. Hřích v tobě zabíjí Boží život. Otcem hříchu je ďábel, a on ti nepřeje štěstí. Právě naopak! Udělá všechno, abys žil v hříchu, a tímto způsobem tě odpojí od pramene života, kterým je Bůh. Nikdo z lidí není s to ti pomoci. Žádný člověk, ani moderní technika v medicíně, nebo nejnovější poznatky v psychologii – žádné snahy nevyřeší problém tvého hříchu. Nenamlouvej si, že si s tím poradíš, nejde to. Snad se teď tedy ptáš: **Jaké je z toho východisko?**

Východisko existuje. Ale je jen pro ty, kdo opravdu uznají ve svém srdci, že jsou **hříšníci**, že mají na svědomí nějakou tu „nepravost“...

Už jsi tedy poznal svoji slabost? Selhal jsi a nevíš si s tím rady? Bůh má pro tebe řešení.

3. Spása – záchrana, vysvobození

Jestliže uznáváš, že jsi hříšník, výborně! Proč? Protože Bible má **dobrou zvěst** právě pro tebe. Bůh, když vidí tvou těžkou situaci, našel řešení problému tvého hříchu. Z velké lásky k tobě ti dal dar – svého Syna, **Ježíše Krista**.

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (J 3,16).

Ježíš přišel na zemi právě pro tebe. Tvůj hřích zapříčinil to, že sis zasloužil smrt...

„On byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost“ (Iz 53,5).

Ježíš vzal na sebe celý tvůj hřích, celé tvé zlo, všechny tvé problémy a utrpení.

„Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal“ (Iz 53,4).

„Jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech“ (Iz 53,6).

Ježíš už vyřešil všechny tvé problémy – ty, které jsi měl, ty, které máš, a ty, které budeš mít. Jenom Ježíš ti může pomoci, proto sv. Petr říká:

„Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží“ (1P 5,7).

„Byli jsme ospravedlněni prolitím jeho krve“ (Ř 5,9).

„Všechny viny nám odpustil. Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám“ (Ko 2,13–14).

Ježíš zemřel, vstal z mrtvých a vstoupil do nebe. Díky tomu, že trpěl, vstal z mrtvých a byl oslaven, můžeš mít **nový život**. Ne nějakou reinkarnaci, ale život plný a dokonalý. Život, který je životem věčným! Ježíš přece říká: **„Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti“** (J 10,10).

To, co Ježíš pro tebe učinil, se nazývá **spása** (záchrana, vysvobození, ospravedlnění). Ježíš **už tě** spasil. Udělal to, myslel na tebe, když umíral na kříži. Udělal to úplně zadarmo. Bible říká: **„Milostí jste spaseni!“** (Ef 2,5).

Jen Ježíš. Jen Ježíš je jediným řešením problému tvého hříchu. Jen Ježíš je jediným řešením problémů tvé rodiny, známých, národů, světa atd.

Ježíš je jedinou cestou, pravdou a životem. **„Já jsem ta cesta, pravda a život“** (J 14,6). Ježíš je jediný spasitel světa. **„V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni“** (Sk 4,12).

Není spása v jiných božstvech, náboženských systémech nebo v různých filozofiích. **Ježíš je Spasitel, Pán a Mesiáš.**

To, čím jsi, co v životě děláš, je v tomto okamžiku nepodstatné. Jestliže toužíš toto prožít a přijmout spásu, kterou ti nabízí Ježíš, může se to stát **dnas. Jak?** Hned se o tom dozvíš...

4. Víra a obrácení

Ježíš říká: **„Čiňte pokání a věrte evangeliu!“** (Mk 1,15). Spásu, kterou ti nabízí Ježíš Kristus, můžeš přijmout jen jedním způsobem – **vírou a obrácením**. Co znamená **věřit** a **obrátit se? Obrácení je úzce spojeno s vírou**. Je i důsledkem víry. Pokusme si to ukázat následujícím způsobem.

Představ si člověka, který spěchá po cestě, vedoucí do propasti. Přistupuje k němu někdo a říká mu, že na konci té cesty je propast, smrt a je celkem zřejmé, jak to skončí... Aby člověk propasti unikl, musí tomu varování uvěřit a vrátit se, tedy změnit směr. Obrácení je otočením o 180°, je změnou směru. Musíš se otočit „čelem“ k Ježíšovi a „zády“ ke hříchu a ďáblu. Nejde jen o změnu morálního jednání. Obrácení (řecky *metanoia*) je hlavně změnou srdce. Spočívá to v tom, že se

rozhoduješ odpoutat se od hříchu, dovoluješ, aby vládu a ochranu nad tvým životem převzal Bůh. Svým obrácením **prohlašuješ Ježíše za Pána svého života**. Ježíš má být Pánem tvého života. Znamená to, že mu odevzdáváš každou oblast svého života, celé rozhodování o své současnosti i budoucnosti. Není to už tvá libovůle, nejsou to už tvé plány a tvá rozhodování. To všechno musíš odevzdat Ježíšovi. Ježíš nechce hodně – Ježíš chce všechno. Proč? Protože on se ti celý dal na kříži – absolutně. Dal za tebe svůj život. A neboj se, že budeš otrokem. Ne! To je lež od satana. Dábel dobře ví, že jen hřích tě může učinit otrokem a také dovolit, aby právě on kontroloval tvůj život. Podívej se, co říká Písmo: „**Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodní**“ (J 8,36).

Sv. Pavel připomíná: „**Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit**“ (Ef 2,8–9).

Spása je dar od Boha, který můžeme přijmout nebo odmítnout. A přijmout ho můžeme samozřejmě skrze víru, která se pak také projevuje skutky (Jk 2,17; 2,26).

Co znamená věřit? Víra není jenom úkon rozumu – souhlas s tím, že Bůh existuje. Není dokonce pevným přesvědčením, ba jistotou, že Bůh je (to vědí i démoni – můžeš si o tom přečíst v Jk 2,19). Co tedy je víra?

- **víra** je hluboký osobní vztah s Bohem. Je zamilováním se do Boha a přilnutím k němu.
- **víra** je tedy takový vztah s Bohem, jímž uznáváš a přijímáš do svého života celé Boží učení obsažené v Bibli a v magisteriu (učitelském úřadu) církve.
- **víra** je styl života spočívající v důvěře a poslušnosti Bohu.

To, jak má víra prakticky vypadat, můžeš poznat z Písma svatého, z knížek, které mluví o životě lidí, kteří byli zamilovaní do Boha, a také když budeš pozorovat život těch, kteří dnes jsou opravdovými učedníky Mistra z Nazaretu.

To je právě ta víra, skrze kterou se nám dostává spásy. Taková víra **vylučuje** jiné způsoby spásy kromě **Ježíše**. Vyjádřením takové víry **je prohlášení Ježíše za jediného Spasitele svého života**.

Můžeš mít pouze jednoho pána – Ježíše, nebo dábla. Volba s celým důsledkem do budoucna záleží na tobě. Můžeš být pokřtěným člověkem, pravidelně chodícím do kostela, ale to vůbec neznamená, že jsi věřící a obrácenou osobou. Možná, že jsi člověk, který nepotkal Boha ve svém životě. Kdokoliv jsi, nezávisle na tom, jak jsi doposud žil, stavím tě před rozhodnutí – **chceš dnes, tady a teď odevzdat svůj život Ježíši Kristu, přijmeš ho jako Spasitele a jediného Pána svého života?**

Ježíš říká: „**...Hle, stojím před dveřmi a tluču; zasluchne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou**“ (Zj 3,20).

Klika těchto dveří je jen z tvé strany. Rozmysli si to dobře. Není to nic lehkovážného. Máš jen dvě možnosti – můžeš říci ano, nebo ne. Cokoliv uděláš, Bůh bude respektovat tvé rozhodnutí a tvá slova vezme velmi vážně. On tě k ničemu nenutí, protože tě miluje. Tedy? Dáš šanci Ježíši...? Jestliže tvá odpověď zní **ne**, myslím, že si uvědomuješ své rozhodnutí a že víš, kam tato cesta, kterou sis vybral, vede. Teď se mohu za tebe jen modlit, abys uslyšel hlas milujícího Boha, který čeká na tvůj návrat...

Jestliže ses rozhodl odhodlaně říci Ježíši své **ano** – je to vynikající. Jsem přesvědčen, že celé nebe, všichni andělé a svatí zpívají s radostí před trůnem Boha.

Určitě jsi zvědavý, jak to udělat. Sv. Pavel říká: „**Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen**“ (Ř 10,9).

Ano... vyznej Ježíše jako Pána. Jedna prostá modlitba může změnit tvůj život a dát ti Spásu. Tak tomu bylo v případě lotra, který prosil Ježíše, aby si vzpomněl na něho, když přijde do svého Království. Můžeš si o tom přečíst ve své Bibli: Lk 23,39–43. Stane se to tehdy, když:

1. Tvá modlitba bude upřímná.
2. Přijmeš styl života Ježíše Krista.
3. Vytrváš v tom do konce.

Můžeš to učinit vlastními slovy. Pamatuj, že mluvíš k Ježíši. Mluvíš k Bohu...

„Pane Ježíši. Uznávám, že jsem hříšník. Odpusť mi můj hřích. Ve tvém jménu se zříkám satana a všeho, co je s ním spojeno. Dnes otvírám pro tebe své srdce. Věřím v tebe, chci tě milovat a chci se obrátit. Prohlašuji tě jediným mým Pánem, mým jediným Spasitelem. Děkuji za všechno, co jsi pro mě učinil. Amen.“

Vítej v Božím království! Celé nebe se raduje. Sám budeš stále více zakoušet, jak pravdivá jsou Ježíšova slova: „**To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná**“ (J 15,11).

Odkud vezmeš sílu, abys byl věrný tomu, co jsi řekl Ježíšovi? Zde je odpověď.

5. Dar Ducha svatého

Duch svatý je ta osoba, která bude udržovat tvůj nový život v „**plném plameni**“.

Svatý Petr o letnicích říká: „Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh“ (Sk 2,39).

V tomto úryvku je řeč o tom, že **příslib seslání Ducha svatého je pro tebe**. Máš na něho právo a můžeš ho použít, jestli budeš chtít.

Duch svatý, a nejenom on, může změnit tvé hříšné srdce a vepsat do něho Boží zákon. On ti dá **nové srdce**.

„A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich“ (Ez 36,26–27).

Pouze Duch svatý z tebe může udělat pravého svědka zmrtvýchvstání Ježíše. On ti dá moc k evangelizaci. On může způsobit, že tvé hlásání evangelia budou doprovázet znamení a zázraky: „**Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země**“ (Sk 1,8).

Jak dostat Ducha svatého? Jednoduše – je třeba chtít a poprosit o to. Jestliže po něm žízniš, pomodli se takto:

„Pane Ježíši. Věřím ve všechno, co říkáš o Duchu svatém tvé Slovo. Prosím tě, pošli mi svého Du-

cha. Chci tak jako apoštolové prožít své letnice. Duchu svatý! Přijď a pronikni mne celého. Chci být celý tvůj. Ved' mě. Prosím tě, dej mi svou moc, abych mohl být dobrým křesťanem a svědkem toho, že Ježíš Kristus žije. Amen.“

Duch svatý přišel... Budeš se dělit s jinými o **radostnou zprávu** – že Ježíš žije!

Určitě se ptáš – to je vše?

6. Společenství

Pokud budeš pozorně číst Skutky apoštolů, narazíš na takový úryvek: **„Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni... Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se“** (Sk 2,41–42).

Začněme dvěma příklady.

Více polínek pohromadě hoří jasným plamenem. Odložíme-li však jedno stranou, rychle uhasíná a chladne. Podobné je tomu i s křesťany. Oheň víry a lásky v nich uhasíná a chladne, když se izolují od věřícího společenství.

Každý, kdo chce přejít poušť, ví dobře, že se mu to nepodaří, jestliže bude sám. Dá se to uskutečnit jen v karavaně. A stejně tak nemůže člověk sám dojít do **nebeské vlasti**. V průběhu této poutě číhá na tebe hodně nebezpečí. Bible mluví o satanovi, světu a hříšných sklonech. Tyto tři věci se tě až do konce tvého pozemského života budou pokoušet odtáhnout od Boha. Abys je překonal, potřebuješ „karavanu“. Tou karavanou je **společenství**

– **církev**, kterou založil Ježíš Kristus. Jestliže chceš **přežít**, musíš **se stát členem Boží rodiny (církve)**. Nebo jestli už jsi věřící, zkus se více zapojit do **života své farnosti**, například tím, že se staneš členem nějaké modlitební skupiny, která existuje ve tvé farnosti. Možnosti máš hodně.

To všechno jsem ti řekl velmi všeobecně, ale teď přejdeme ke konkrétní „**ABECEDĚ přežití**“:

- Křest

Pokud ještě nejsi pokřtěný, přihlas se ke svému faráři. **Křtem se stáváš součástí „Těla Kristova“ – církve**. Tvůj farář ti vysvětlí, co musíš udělat, abys ho mohl dostat.

O důležitosti křtu si můžeš přečíst: Mk 16,16; Sk 2,38.

- Modlitba

Jestliže se dva lidé mají rádi, tráví společně hodně času. Vždy si najdou čas na to, aby se setkali. Jestli chceš, aby tvoje láska k Ježíšovi rostla, musíš s ním trávit čas. Musíš se s ním setkávat. Takové setkání se nazývá **modlitba**. Říkej Ježíšovi o tom, co prožíváš, jaké máš problémy, co tě těší, co očekáváš, ale také poslouvej, co on ti chce říct. Zapamatuj si: Vždy se modli **upřímně**. Před Ježíšem nemusíš nic předstírat.

Formy modlitby jsou různé. Nejdůležitější je **tvůj osobní kontakt s Ježíšem**. V tom ti může pomoci například adorace Ježíše v Nejsvětější Svátosti. Můžeš také použít překrásnou modlitbu růžence. Avšak nezapomeň se modlit také společně s tvými bratry a sestrami ve víře.

- Bible

Čti pravidelně Boží slovo. V Písmu svatém nalezneš odpověď na všechny své otázky. **Nakolik budeš „znát“ Boží slovo, natolik budeš znát Ježíše.** Svatý Jeroným řekl, že kdo nezná Písmo svaté, nezná Ježíše. Nejde tu jen o poznání Bible pomocí rozumu. Musíš poznat Bibli **srdcem.** Bible musí být „tvá“. Musíš ji „cítit“. Čtení způsobí růst tvé víry.

- Svátosti

Svatý Matouš (15,20–31) píše, že Ježíš odešel jednou na horu, posadil se a uzdravoval ty, kdo k němu přišli. Takovými místy, kde Ježíš „sedi“ a uzdravuje, jsou **svátosti.** Ježíš skrze svátosti uzdravuje duši i tělo. Proto k nim často přistupuj. Když je budeš přijímat s vírou, objevíš, jak mohutně je Ježíš využívá a jak velmi ti mohou pomoci ve vytrvání při Něm.

- Učení církve

Musíš dobře znát základy své víry. Co? Jak? Proč? V tom ti pomůže studium katechismu (například: Katechismus katolické církve, Karmelitánské nakladatelství, 1995). Tak unikneš odpadnutí od „zdravé“ víry. Dnes je na světě hodně falešných proroků, kteří překrucují Ježíšovo učení, dávej si na ně pozor. Dábel může činit skrze ně dokonce zázraky. Nedej se svést! Poslouchej církev. **„Snáším tuto církev v očekávání, že se stane lepší, protože také ona musí snášet mne v očekávání, že se stanu lepším“** (Erasmus Rotterdamský).

- Evangelizace

Jan Pavel II. řekl, že víra se upevňuje tehdy, když je předávána. Nestyď se za to, že jsi Ježíšův učedník. Kdykoliv máš možnost, říkej jiným, co on udělal ve tvém životě a kým pro tebe je. Ježíš řekl: **„Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi“** (Mt 10,32).

Nakonec bych ti chtěl říct ještě pár slov. Přijdou těžké chvíle ve tvém životě. Nastane okamžik, že zpochybníš všechno, co je tady napsané a to, k čemu ses rozhodl. Možná že důvodem toho bude tvůj úpadek do hříchu, možná se ti jiní vysmějí, a možná ještě „něco“... Poslouchej! Nevzdávej se. Svatý Pavel řekl: **„A všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, zakusí pronásledování“** (2Tm 3,12). Ale Ježíš říká: **„A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“** (Mt 28,20). Tak tedy cokoliv se stane – **Ježíš je s tebou!**

Budu se za tebe modlit a prosím, aby ses ty modlil za mě. Věřím, že se poznáme, když budeme spolu stát před trůnem Beránka a velebít jeho jméno.

Tvůj bratr v Ježíši Jeremiáš a Augustin

Dvě svědectví

Co mi chybělo

„Každý den vzpomínám na okamžik, ve kterém si mne Bůh přivedl k sobě. Mohu říci, že od té chvíle u mě začal nový život. Začala jsem se jinak dívat na věci, na situace v mém životě. Začala jsem být šťastná, poznávat štěstí. Pochopi-

la jsem, že člověk může být doopravdy šťastný, když bude chtít. Po této zkušenosti jsem se přes svou kamarádku dostala ke Škole Marie. Nevěděla jsem, o čem to je, ale když jsem tam byla, viděla jsem ve škole to, co jsem hledala, co mi chybělo: hledání cesty k Bohu, školu modlitby, prohloubení duchovního života, pochopení křesťanství, život v lásce, radosti a pravdě. Mám radost, že studuji v Boží škole.“

(Natálie D., 29 let, ze Školy Marie)

Bože, jsi-li, pomoz mi

Byla jsem docela dlouho zarytou ateistkou, protože Bůh mi byl ukázán jako nespravedlivý. Ale už od mého dětství nic

„Stvořil jsi nás pro sebe, Bože, a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě.“

(Svatý Augustin)

nemohlo spoutat mou touhu po absolutní Pravdě, Kráse a Svobodě. Během studia na gymnáziu se však má touha po svobodě začala naplňovat zcela jinak. Trávila jsem čas mezi přáteli „z nočních tahů“. Namlouvala jsem si, že konečně někam patřím, že mě přijímají a že mezi nimi mohu opravdově a naplno žít! Naštěstí i v těchto letech zůstávalo ve mně vědomí, že je ještě „něco víc“, neboť jsem se sice cítila svobodná, ale vždy jen na chvíli. Nebylo nic, co by mě zcela naplnilo. Když jsem pak začala studovat v Praze, seznámila jsem se s člověkem, který jako já hledal Boha. Jenže naše hledání dostalo propadivý směr namíchaný z různých New Age a orientálních praktik. Nad naší postelí byl obraz Krista i Panny Marie, ale hned vedle tančící Krišna a mnoho dalšího. Vykládali jsme si sny, tarot, nechali si udělat osobní i partnerský horoskop apod. A já přitom všem měla pocit, že jsem jen

předmět hozený do soukolí dějin, že svým datem narození anebo volbou karty jen neúplatně potvrzuji, že vše už je dáno a že nic nemohu změnit. Bůh byl jen pojmem, do kterého se vešlo cokoli. Pak se začalo hodně věcí měnit. Náš vztah se chýlil ke konci, neboť můj partner měl pocit, že je uvuolen a že musí být svobodný pro všechny, kdo jsou také obdařeni zvláštním poznáním. Nerozuměla jsem tomu a byla zoufalá.

A tehdy poprvé jsem si začala hledat místo, odkud by se dalo skočit... Řvala jsem potichu do vzduchu: „Bože, jsi-li, pomoz, tady jsem, chyt si mě, ukaž se, udělej něco, jen mi, prosím, pomoz!“

A on se skutečně dal poznat. Blížil se čas Velikonoc. Hledala jsem, kde se co naskytne, neboť jsem tušila, že tohle jaro bude i mým jarem. Až jsem vešla do jednoho známého kostela (a to dokonce přes můj odpor vejít tam, kam chodí ušichni) a ušimla si letáčku, na jehož konci bylo pozvání na společně strávené Velikonoce do domu, kde žije skupina mladých lidí s knězem podle vzoru Sváté rodiny v Nazaretu (moc jsem netušila, o co jde, ale zároveň mě to přitahovalo). Přišla jsem tam a nikdo se nepodivoval, že jsem cizí. V tu noc bylo několik mladých lidí pokřtěno. Já celý obřad křtu fotila. Byla jsem jim tak blízko, že jsem nemohla nevidět jejich radost a pokoj. A to bylo přesně to, co mi už tak dlouho bolestně chybělo. Následoval čas zcela nové „zamilovanosti“.



V každé události jsem cítila Boží dotek. Chtěla jsem rozumem poznat, „o čem to křesťanství tedy je“, a tak jsem požádala o přípravu na křest. Nebyla jsem si tehdy ještě jista, zda se opravdu chci stát „katoličkou“, ale krůček po krůčku jsem přicházela blíže k poznávání života s Bohem, což vedlo k pevnému rozhodnutí, že tato cesta je konečně ta správná. Rok nato, v den před křtem, o Velkém pátku, jsem propadla velkým pochybám. Cítila jsem, že nejsem dostatečně dobrá a připravená ke křtu. Zlý se opět projevil. Už jsem předtím poznala, že umí využít jakoukoliv cestu, aby odvedl duši od Boha (když mi uracel dluhy z mých nedávných ezoterických výletů). Naštěstí přišel „anděl“ v podobě jedné neznámé paní, která mě oslovila a řekla přesně to, co jsem potřebovala slyšet. Pán mi ji poslal do cesty!

Byla jsem pokřtěna roku 2000. Byl to rok milostí. Ještě dnes cítím tu ledovou vodu, která mě probudila k novému životu. Tu noc jsem nešla spát, ani den poté. Můj život byl už navždy spojen s Bohem skrze Ježíše. Velikonoční aleluja mě už neopustilo. Není to vždy hlasitě plesání, ale navenek neslyšitelné „amen“ všemu, co přichází.

(Andrea H., 35 let, řeholní sestra)

Ne všechno, co nese označení „duchovní“, je z Božího Ducha.

Jako od počátku stvoření, jako za časů Ježíše Krista, i dnes hrozí těm, kteří hledají Boha, že budou svedeni na cesty temnoty. Dnes to jsou zvláště myšlenky „New Age“, jež ovlivňují miliony lidí, kteří si toho ani nejsou plně vědomi.

„Milovaní, nevěřte každému unuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.“

(1J 4,1)

New Age je „spiritualitou“ bez Boha a bez milosti. Podle New Age je člověk dobrý a vystačí si sám, nepotřebuje žádné zjevení, vykoupení ani pomoc zvnějšku, nepotřebuje žádnou milost. Křesťanství říká něco jiného. Člověk je v základě dobrý, ale porušený. Sám od sebe není s to chtít ani konat dobro. Potřebuje vykoupení. Bez Boží milosti nic nezmůže. Člověka nespasí žádné ezoterické návody, žádná opakovaná duševní soustředění. Žádné sjednocené úsilí milionů lidských vědomí nemůže člověka zachránit.

Naši jedinou cestou ke spáse je víra v Krista, který dobrovolně přišel a ustoupil do našich dějin „pro nás a pro naši spásu“.

Víra v reinkarnaci znevažuje Boží milost a lidskou svobodu realizovanou v jediném životě končícím smrtí. Nejsme přece vysvobozeni vlastními silami, ale spaseni Ježíšem Kristem. Nauka o přebývání duše v množstvích těl, než se úplně očistí, je skličující. Popírá naši osobnost a ve skutečnosti se nejedná o naději na novou šanci, ale jde o úpornou snahu vymanit se z otroctví tisíciletého putování duše po hmotných schránkách.

Okultismus je naukou, ve které lidé hledají buď poznání nebo moc z jiného zdroje než z Boha, a to tam, kde takové poznání nebo moc může pocházet pouze z Boha. Při okultních praktikách se lidé otevírají působení zlých duchů. Často si to ani neuvědomují, anebo mají pocit, že nedělají nic špatného.

Konkrétní podoby okultismu v dnešní době

- magie (černá a bílá)
- spiritismus (vyvolávání duchů zemřelých a komunikace s nimi)
- léčitelství
- satanismus (hudba, symboly, uctívání satana, kultury)
- New Age
- channeling (přijímání kosmické energie)
- prokletí (kletby) a prokleté předměty, očarování, zaříkávání
- čarodějnictví, vykládání karet, věštění
- doptávání se s kyvadélkem, virgulí nebo spirálou
- jasnovidectví
- telekineze a telepatie (přenos předmětů a myšlenek)
- astrologie, horoskopy, numerologie
- voodoo, animismus
- modlářství, uctívání falešných božstev
- Silvova metoda, reiki, hadžiki, modrá alfa
- alternativní medicína (např. homeopatie)
- druidismus (kult Keltů spojený s rituálními obřady)
- transcendentální meditace, jóga (jako duchovní cesta)

Smlouvy s ďáblem se podepisují krví, kdežto Bůh dlužní úpisy pálí. Člověk chodící ke kartářce si hraje s „nabitou bouchačkou“. (Štěpán Sirovátka)

Magie nemá objektivně nic společného se skutečným a ryzím náboženstvím. Ať se vykládá magická „víra“ jak-

koli, projevuje se v ní v novém vydání prvotní pokušení, ze kterého vzešel první hřích.

Co může udělat člověk, který se (ne)vědomě otevřel zlému?

- Odříci se (v Ježíšově jménu) toho, co udělal, a Zlého, který ho svádí.
- Odevzdat svůj život Ježíši Kristu, který dobrovolně přišel a vstoupil do našich dějin
- Dělat pokání z toho, co udělal (vyznat se ve zpovědi), odpustit ostatním.
- Prosit za osvobození a zrušení prokletí. Někdy musí být z prokletí a závislosti na zlu rozvázán knězem, v těžkých případech pověřeným exorcistou.

Během misíí **při přímluvné modlitbě je možné prosit o radu a pomoc také v této záležitosti.** Jsme tu pro tebe i proto!

„Evangelium je moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří“ (Ř 1,16).

„Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otcí než skrze mne“ (J 14,6).

„Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost...“ (Lk 2,10).

Pravý život tedy začíná připojením se ke Kristu skrze víru a křest, roste neustálou duchovní obnovou (skrze další svátosti), smrtí přechází do blaženého patření a milování bez konce.

MODLITBA je dar.

Křesťanská modlitba se liší od odříkávání manter a magických slov v tom, že je v ní důraz kladen na vztah mezi Bohem a tím, kdo se modlí. Je to Bůh, kdo se v nás modlí tak, že najednou cítíme v srdci jeho blízkost. Podněcuje nás, ale nechává nás svobodnými. Jako dva lidé stejně nemilují, tak se ani dva lidé stejně nemodlí.

Pro jakoukoliv životní situaci najdeš v Bibli slova k modlitbě. Věz, že když se modlíš slovy žalmu, modlíš se text, který se před tebou modlilo už mnoho lidí, a právě v tuto chvíli se ho spolu s tebou někde na světě někdo modlí také.

**Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout,
občerstvuje mou duši.**

**Vede mě po správných cestách, pro svoje jméno.
I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla,
vždyť ty jsi se mnou.**

Tvůj kyj a tvá hůl, ty jsou má útěcha.

**Prostíráš pro mě stůl před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem, má číše přetéká.**

**Štěstí a přízeň mě provázejí po všechny dny
mého života, přebývat smím v Hospodinově
domě na dlouhé, předlouhé časy.**

(Žalm 23 podle liturgického překladu)

Modlitby světců mohou být rovněž inspirací k tvé modlitbě. Opět se jedná o modlitby, které vytryskly ze srdce lidí, kteří žili před námi.

**Pane, učíš mě
nástrojem svého pokoje!**



**Kde dusí nenávisť, ať lásku vnáším,
kde tiskne bezpráví, ať křivdy snáším,
ať smírem spojuji, kde dělí hádky,
ať pravdou přemáhám omyl a zmatky.**

**Ať vírou postavím hráz pochybnostem,
ať propast zoufalství překlenu mostem,
kde vládne temnota, ať světlo křesám,
se všemi smutnými ať v tobě plesám.**

**Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé,
víc než být potěšen chci těšit jiné,
víc než být pochopen, druhé chci chápat,
víc než být milován, chci lásku dávat.**

**Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme,
Kdo ztrácí, nalézá sebe i jiné,
Kdo bližním odpouští, sám milost pozná,
ba ani smrt mu víc nebude hrozná.**

(připisováno svatému Františkovi z Assisi)

Bratr Jakub o přímlyvné modlitbě

S mnohými tělesnými nemocemi a problémy si poradíme sami tím, že se vyležíme, vypotíme a vezmeme si osvědčený lék. Ale jsou problémy, na které potřebujeme pomoc druhých, a nemocí, na které potřebujeme specialistu na daný obor. Podobně je tomu i s naším nitrem (nebo, chcete-li, s naším srdcem). Tím řešením pro křesťana je vždy Bůh – Ježíš. Přímlyvná modlitba je způsob, kterým mohu vše, co mne v životě tíží, s čím si nevím rady, odevzdat Bohu, aby se toho ujal a mohl můj život proměnit. Skrze přímlyvnou modlitbu si můžeme hlouběji uvědomit, že si často nestačíme sami a potřebujeme pomoc druhých lidí. Už apoštol Jakub ve svém listě říká: „**Modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdravení. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého**“ (Jk 5,16).

Mám osobní zkušenost, že je velmi dobré svěřit občas své potřeby Ježíši skrze osobní přímlyvu někoho zkušeného, kdo je ochoten se za mě pomodlit. Všele to doporučuji i tobě. Je možné se přímlyvat např. za světlo do osobní situace, za pomoc pro život a vztahy s Bohem a druhými, za uzdravení našeho nitra, za rozvázání z kontaktu se silami, které nejsou od Boha a podobně.

Neboj se o takovou modlitbu (zvláště během misí) požádat i ty!



MODLITBA POKÁNÍ (modlitba ustavičná)

Pane Ježíši Kriste, Boží Synu, smiluj se nade mnou hříšným. Vzpomeň si na mne ve svém království. Pane, dej, ať vidím!

MODLITBA PÁNĚ

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

ANDEĽSKÉ POZDRAVENÍ

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš. Svátá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

APOŠTOLSKÉ VYZNÁNÍ VÍRY

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou Církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

ZÁKLADNÍ PRAVDY

- Bůh každého miluje a má s ním dobrý plán.
- Hříchem je však každý od dobrého Boha oddělen.
- V Ježíši Kristu je nabídnuta záchrana a nové spojení s Bohem.
- Tato záchrana v Ježíši Kristu a nový život z Ducha jsou nabídnuty každému člověku.

1. Je pouze jeden Bůh, největší tajemství; vždy větší a jiný než jaký je v mé představě. Je věčný, všudypřítomný, vševědoucí, všemohoucí a nejvyšší svatý. Bůh je Duch.

2. Je nejvyšší spravedlivý, stvořil všechno, všechno udržuje v bytí a svou prozřetelností se o všechno stará. Dobré odměňuje odměnou věčnou a zlé trestá. Na ty, kteří nechtějí jít za Kristem až do konce svého života, nechává dopadnout věčný trest. Je Láska. A opravdová láska přece nikoho k ničemu nenutí, (ani do nebe ne), jen zve a nabízí.

Miluje každého tvora. Když trestá nebo dopouští zlo a trápení, tak jen proto, že každého chce spasit a zachránit před peklem.

3. Jsou tři božské osoby: Otec, Syn a Duch Svatý. Ježíš mluvil o Otci vždy jako o samostatné osobě. Také o Duchu svatém mluvil vždy jako o samostatné osobě, která s ním a s Otcem tvoří neoddělitelnou jednotu. Tím se lišíme od židů a muslimů, kteří – jako my – věří v jednoho Boha, ale neznají jeho vnitřní tajemství.

4. Bůh Syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a na věky spasil. Stalo se to kolem roku 30 po Kr. Vzkříšený Ježíš se pak zjevil svým učedníkům a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, ...“ (Mt 28,18).

5. Duše lidská je nesmrtelná. Církev učí, že duchová duše je bezprostředně stvořena Bohem – není tedy „zplozena“ rodiči – a že je nesmrtelná: nezaniká při smrti, ve chvíli svého oddělení od těla, a znovu se spojí s tělem ve chvíli konečného vzkříšení. Nesmrtelnou duší se člověk podobá Bohu.

6. Milost Boží je ke spasení nevyhnutelně potřebná. Milost je dar Boží, který nám zasloužil Pán Ježíš Kristus svým mučením a vzkříšením. Tento dar milosti dostává člověk na základě víry prostřednictvím svátostí tj. svatého křtu a dalšími svátostmi, někdy i mimo-svátostně. Je to duchovní kvalita Božího života, kterou dostává člověk do duše a tím se podílí na Božím životě (člověk je stvořen k obrazu Božímu). Život v milosti Boží je začátkem slávy křesťana v nebi. Milost Boží je velké tajemství, ale i zázrak Boží lásky k lidem. To je to, co říká Pán Ježíš: „Království Boží je ve vás“. Milost Boží je možno přijímat nejen skrze svátosti, ale i skrze Boží slovo z Bible (i v malém společenství věřících).

Dvě hlavní **přikázání lásky**

1. Miluj svého Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.
2. Miluj svého bližního jako sama sebe.

Desatero Božích přikázání

1. Budeš věřit v jednoho Boha.
2. Nevezmeš jméno Boží nadarmo.
3. Pamatuj, abys světil sváteční den.
4. Cti svého otce i svou matku, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví.
9. Nebudeš toužit po manželce svého bližního.
10. Nebudeš toužit po majetku svého bližního.

Božské **ctnosti**

1. Víra
2. Naděje
3. Láska

Základní mravní ctnosti

- | | |
|-----------------|---------------|
| 1. Moudrost | 3. Statečnost |
| 2. Spravedlnost | 4. Mírnost |

Sedm křesťanských ctností

- | | |
|----------------------|-----------------|
| 1. Pokora | 5. Střídmost |
| 2. Štědrost | 6. Mírnost |
| 3. Čistota (Cudnost) | 7. Příčinnivost |
| 4. Přejícnost | |

Neřesti – sedm hlavních hříchů

- | | |
|--------------|----------------|
| 1. Pýcha | 5. Nestřídmost |
| 2. Lakomství | 6. Hněv |
| 3. Smilstvo | 7. Lenost |
| 4. Závist | |

Sedm **svátostí**

- | | |
|---------------------|-----------------------|
| 1. Křest | 5. Pomazání nemocných |
| 2. Biřmování | 6. Kněžství |
| 3. Svátost oltářní | 7. Manželství |
| 4. Pokání a smíření | |

Uvědom si, křesťane, svou důstojnost. Stal ses spoluúčastným na božské přirozenosti, nevracej se tedy hanebným chováním do starého ponížení. **Nezapomínej, jaké hlavy a jakého těla jsi údem.** Pamatuj, žes byl vyrván z moci temnot a přenesen do světla a království Božího.

Svátostí křtu ses stal chrámem Ducha svatého. Nedopusť, aby tak vznešený host pro tvé špatné skutky od tebe odešel a aby tě ďábel znovu uvrhl do svého otroctví; neboť **výkupným za tebe je Kristova krev.** (Papež Lev Veliký, čtení z Nar. Páně)

Touha srdce mívá k Bohu

Celý život křesťana je svatá touha po dobru. To, po čem toužíš, zatím nevidíš; ale touhou nabýváš schopnost, aby tě to zcela naplnilo, až to přijde a ty to uvidíš. (sv. Augustin)

„Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost. Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce“ (Ž 37,3–4).

Obsah

Jsi milován!	1
Slovo života	2
1. Boží láska	2
2. Hřích	4
3. Spása	5
4. Víra a obrácení	7
5. Dar Ducha svatého	11
6. Společenství	12
Dvě svědectví	15
Ne všechno ... je z Božího Ducha	18
Modlitba	22
Základní pravdy	26
Uvědom si...	30

Tato evangelizační brožurka je určena pro lidové misie, duchovní obnovy, poutě. Pro věřící je míněna jako skromná pomůcka k evangelizaci a může být vhodně nabídnuta i hledajícím.

Kerygma, které je obsaženo v brožurce, je kázáním, jímž se slavnostně povolává to, že Ježíš je Pán a Spasitel. Je též výzvou k pokání a změně života. Je jakousi páteří, základem evangelizace, na kterou pak navazuje katecheze.

Vydává Strahovská farnost a Škola evangelizace – Marie z Nazareta, ve spolupráci s provincií františkánů, minoritů a kapucínů;
Praha 2011

www.strahovskyclaster.cz
www.minorite.cz

www.ofm.cz
www.kapucini.cz

Sazba a předtisková příprava: Brněnská tisková misie (www.btm.cz)
Tisk: Jaroslav Olejko – OLPRINT, Šlapanice u Brna (tel.: 544 228 208)



„V Ježíši je náš pokoj“ (Ef 2,14).

Hodegetrie („Ta, která ukazuje cestu“) je ikonografické zobrazení Theotokos (Boží Rodičky), která drží dítě – Ježíše, zatímco ukazuje na něho jako na zdroj spásy pro lidstvo. Tato ikona patří k nejstarším a bývala nejvíce uctívána ve východní církvi. (více na: www.pastorace.cz a hledej: hodegetria)



**„Já jsem světlo světa,
...světlo života.“**

(J 8,12)